

שימוש במקורות, הפניות והערות

1. מקורות ראשונים: יצירות ספרות, תעודות היסטוריות.
2. מקורות משניים: ספרי מחקר ומאמרים אקדמיים, עבודות מחקר אקדמיות, ספרי הגות ומסות, ספרות יהודית מסורתית.

יש להבחין בין מקורות אקדמיים ספרי הגות ומסות מוכרים לבין השפע העצום של טקסטים לא אקדמיים ולא מוכרים.

תמיד יש להביא דברים בשם אומרתן/ אומרם, גם בסיכום, גם בציטוט וגם בתרגום. ציטוט יש לציין במירכאות. תרגום יש לציין במירכאות ולציין בהפניה "תרגום שלי".

תמיד יש להפנות בהערה למראה המקום, גם בציטוט ישיר וגם בסיכום או תרגום.

כללי ההפניה:

1. מאמר ושם של יצירה שלא הודפסה כולה בנפרד כספר יופיעו במירכאות. כותר של ספר שהודפס יופיע בפונט **בולט** או בפונט **שונה**.
2. הפנייה למאמר (או יצירה) מכתב עת:
איריס מילנר, "מומיק, ילד נשרף: אתיקה של טראומה ב'מומיק' מאת דוד גרוסמן", **אות: כתב עת לספרות ולתיאוריה**, חוברת 2, 2012, עמ' 191-210.
אם יש מירכאות חיצוניות ופנימיות, הפנימיות יסומנו במירכא אחת (כמו בהפניה דלעיל).
זו הפנייה למאמר השלם. לציטוט או חזרה על טענה ספציפית יש להפנות **לעמוד המסוים**.
אין להוסיף פרטי פרסום של כתב העת עצמו, יש לציין רק את הכותר, מספר הכרך ו/או החוברת ושנת/תאריך הפרסום.
במאמר שפורסם כמה פעמים, והציטוט הוא מהדפסה מאוחרת, יש לציין בסוגריים את שנת ההדפסה הראשונה. אם הנוסח אינו זהה, יש לציין "נוסח ראשון" ומקור (אפשר מקוצר).
עדי צמח, "בכפל דמות: על 'בדמי ימיה' לש"י עגנון", **מאזנים** סב, 7-8, 1988, עמ' 43-49 (נוסח ראשון, מבואות 1954)

3. הפנייה למאמר בקובץ מאמרים:

חנה קרונפלד, "שירה פוליטית כאמנות-לשון ביצירתה של דליה רביקוביץ" בתוך: כתמי אור: חמישים שנות ביקורת ומחקר על יצירתה של דליה רביקוביץ, עורכות חמוטל צמיר ותמר ס. הס, הוצאת הקיבוץ המאוחד 2010, עמ' 514-543.

שימו לב: יש לציין את שמות העורכות/ עורכים בספר מחקר שאין לו מחבר/ת אחד/ת.

מיכל ארבל, החוג לספרות אוניברסיטת תל אביב. כל הזכויות שמורות למחברת ואין להעתיק.

4. הפנייה לספר מחקר או לספר מקור:

זיגמונד פרויד, פירוש החלום, תרגמה מגרמנית רות גינזבורג, עם עובד 2007.

שימו לב: אם מאמר, יצירה או ספר מחקר מתורגמים – יש לציין את שם המתרגם/ת.

יש לציין את שמות העורכות/ עורכים בספר מחקר שאין לו מחבר/ת אחד/ת.

5. הפנייה ליצירה שיצאה כספר: רונית מטלון, קול צעדינו, עם עובד 2008.

הפנייה ליצירה שיצאה בתוך קובץ: עמליה כהנא כרמון, "לב הקיץ, לב האור", בכפיפה אחת, הקיבוץ המאוחד 1966, עמ' 175-233.

שימו לב: בציטוט מתוך היצירה יש להוסיף מספר עמוד.

6. הפנייה בהערות שוליים: במדעי הרוח מקובל להפנות בהערות שוליים.

לגבי יצירת המקור שאתן/ם דנות/ דנים בה בעבודה בהרחבה, יש לתת הפנייה עם מראה מקום מלא פעם אחת ולציין שכל הציטוטים להבא הם ממהדורה זו.

לגבי מקורות נוספים, אם המקור מוזכר יותר מאשר פעם אחת, יש לתת פרטים מלאים בהפניה הראשונה. בהפניות הבאות לאותו מקור יש לציין רק שם מחבר/ת ושם החיבור בקיצור (ללא הוצאה ושנת פרסום וכולי) וכמובן מספר עמוד: מילנר, "מומיק, ילד נשרף", עמ' 206.

אם מפנים ברצף לאותו מקור ההפניות העוקבות יהיו: שם, עמ' 21. או: שם, שם.

להבהרה והדגמה: היכנסו לאחת מחוברות כתב העת אות, הפתוחות לכל דרך האינטרנט, באתר מרכז קיפ, וראו הערות שוליים.

הערות שוליים משמשות גם להרחבות לגבי העניינים הנדונים בגוף החיבור.

7. רשימה ביבליוגרפית: בסוף ספר מחקר ובסוף כל עבודה אקדמית (רפרט, עבודת סמינר, עבודת מ"א, דוקטורט) יש לחבר רשימה ביבליוגרפית. קודם מקורות ראשונים (נניח, שם היצירה) ואחר כך מחקרים. הרשימה מסודרת לפי סדר אלף בית של שמות המשפחה של הכותבים. שם המשפחה מופיע ראשון, שלא כמו בהערות:

אולמרט, דנה. בתנועת שפה עיקשת: כתיבה ואהבה בשירת המשוררות העבריות הראשונות, הוצאת הספרים של אוניברסיטת חיפה, 2012.

בעבודה הכתובה עברית, הרשימה הביבליוגרפית תתייחס קודם לשמות בעברית ואחר כך באנגלית.

להבהרה והדגמה: כנסו דרך ספריית האוניברסיטה (חיבור הפרוקסי) לספרה המצוין לעיל של דנה אולמרט, וראו שם את הרשימה הביבליוגרפית בסיום.

8. שיטת ההפניה באנגלית שונה במעט מאשר בעברית. שם של ספר לא ייכתב בפונט אחר או בהדגשה

כי אם בהטיה. שימו לב לאותיות גדולות וקטנות. אין נקודה בסוף שורה שאיננה משפט. בהערה: Harold Bloom, *The anxiety of influence*, New York: Oxford University Press, 1973

ברשימה הביבליוגרפית:

Bloom, Harold. *The anxiety of influence*, New York: Oxford University Press, 1973

מיכל ארבל, החוג לספרות אוניברסיטת תל אביב. כל הזכויות שמורות למחברת ואין להעתיק.